ΈΤΟΣ Γ'. ΈΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 4 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1892 ΑΡΙΘ. 20

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΚΥΝΟΣΑΡΓΟΥΣ ΑΡΙΘ. 36
ΚΑΙ ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΣ ΑΡΙΘ. 2
ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
15 ΛΕΠΤΑ 15

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΦΡ. ΠΙΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΗΦΥΣΙΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐν ΕΛΛΑΔΙ ἐτησία Δρ. 8
— ἑξάμηνος » 5
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ἐτησία Φρ. 12
— ἑξάμηνος » 7

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Εἷς παῖς δημοσιογράφος, καὶ πῶς ἐκδίδει τὴν *Ἡλιακὴν Ὥραν* (*μετ' εἰκόνος*) ὑπὸ Tello D'Apery.— Ἐρνέστος Ρενὰν (συνέχεια) ὑπὸ Η —Ἀκροστιχίς, ὑπὸ Χ.—Αἰμίλιος Ζολᾶς (*μετ' εἰκόνος*) ὑπὸ Χάη.—Χαρταετοὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ (*μετ' εἰκόνων*) ὑπὸ Γ. Δ. Ἰωαννίδου.—Τὰ σύνορα ὑπὸ Β. Μ. Παξιμάδη.—Ἀρχαῖα ἀνέκδοτα ὑπὸ Ροῦ.—Προσευχὴ Ζωροάστρου, ὑπὸ Φρίχ. Ἡ ἰατρικὴ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.—Χρονικά.—Σκίψεις καὶ ἀξιώματα ὑπὸ Ἐλισάβετ, Βασιλίσσης τῆς Ρωμ.—Αἰνίγματα Ἀλληλογραφία Ἀγγελίαι.

ΕΙΣ ΠΑΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΚΔΙΔΕΙ ΤΗΝ «ΗΛΙΑΚΗΝ ΩΡΑΝ»

Εὐχαρίστως δημοσιεύομεν κατωτέρω ἐν μεταφράσει ἄρθρον περὶ δημοσιογραφίας τοῦ ἡμετέρου φίλου καὶ ἀνταποκριτοῦ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ κ. Tello d' Apery, μετὰ τῆς εἰκόνος του, ἔχοντες δι' ἐλπίδος ὅτι μεγάλως θέλομεν ἱκανοποιήσει τὴν περιέργειαν τῶν ἡμετέρων φιλαναγνωστῶν, ἰδίως ἐκείνων οἵτινες ἀρέσκονται εἰς τὰ δημοσιογραφικὰ καὶ τὰ φιλοπερίεργα.

—

Ὀκταέτης ἤμην, ὅτε τὸ πρῶτον ἐσκέφθην νὰ ἐκδώσω ἐφημερίδα, ἐπιθυμῶν νὰ συλλέξω δι' αὐτῆς χρήματα πρὸς ἀγορὰν ὑποδημάτων διὰ τοὺς γυμνόποδας παῖδας, οἵτινες ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς Νέας Ὑόρκης καταθλίβουσι τὴν καρδίαν καὶ προκαλοῦσι τὸν οἶκτον τοῦ διαβάτου.

Κατέστρωσα τὰ σχέδιά μου καὶ ἐσκέφθην ἐπ' αὐτῶν ἐν ὥρᾳ σχολῆς καὶ νυκτός, ὅτε νομίζω ἔδει μᾶλλον νὰ ἐκοιμώμην. Εἶτα κατεσκεύασα σχεδίασμα— πολλὰ μάλιστα πρὶν ἢ ἀποφασίσω ἐν ἐξ αὐτῶν. Σχεδίασμα σημαίνει νὰ λάβῃς χάρτην καὶ διασκευάσῃς αὐτὸν εἰς οἷον μέγεθος καὶ σχῆμα ἐπιθυμεῖς διὰ τὴν ἐφημερίδα σου, εἶτα δὲ ἀναγράψῃς ἐπ' αὐτοῦ, τὰς στήλας, τὴν ἐπικεφαλίδα, καὶ τὸν διὰ τὰς ἀγγελίας χῶρον. Οὕτως ὅτε ἐξέλεγξα τέλος ἕν, ἠτησάμην παρὰ τῶν γονέων μου ὅπως ἀκροασθῶσι τοῦ σχεδίου μου, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχον λάβει παρὰ γέροντος φίλου μου, τυπογράφου τὸ ἐπάγγελμα, πληροφορίας περὶ τῆς δαπάνης χιλιάδος ἀντιτύπων.

Ἔχω γονεῖς παραδόξους. Μοὶ ἐπιτρέπουσι πάντοτε νὰ πράττω ὅ,τι θέλω, ἂν δὲν ἀπαρέσκῃ αὐτοῖς· μοὶ εἶπον λοιπὸν νὰ δοκιμάσω, ἐὰν συνήνουν νὰ διεξάγω μόνος τὸ ἔργον ὁλόκληρον, νὰ μὴ ζητήσω παρ' αὐτῶν χρήματα καὶ ἐξακολουθήσω τὴν ἐφημερίδα ἐπὶ ὁλόκληρον ἔτος. Ὑπεσχέθην ταῦτα, προσθέσας, ὅτι θὰ διακόψω μετὰ τοῦτο τὴν ἔκδοσίν της ἐὰν τὸ δημόσιον παύσῃ ὑποστηρίζον αὐτήν. Ἐκεῖνοι εἶπον ναί, καὶ ἐμείναμεν σύμφωνοι. Ἡ ἑπομένη ἦτο Κυριακή. Ἔλαβον λοιπὸν δέκα ἑκατοστὰ τοῦ δολλαρίου διὰ τὸν ἱπποσιδηρόδρομον καὶ ἀπῆλθον.

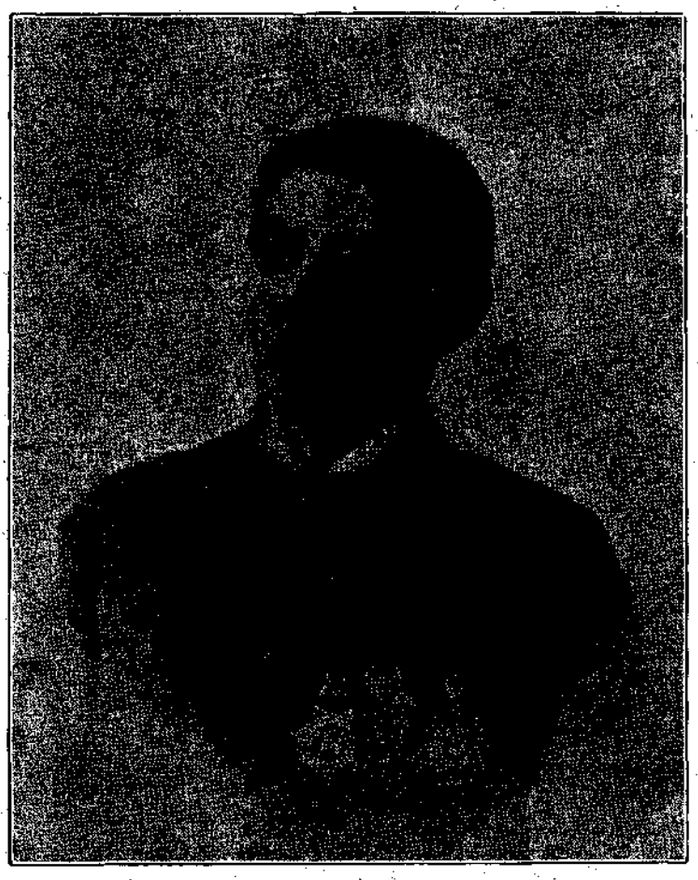

TELLO D' APERY

Ἐξελεξάμην διὰ τὴν ἐφημερίδα μου τὸ ὄνομα «Ἡλιακὴ Ὥρα» (Sunny Hour) σκοπῶν νὰ ἐκδώσω αὐτὴν εἰς μέγεθος 6 πρὸς 9 δακτύλους, τετρασέλιδον, καὶ διὰ στοιχείων διαφόρου μεγέθους, τῆς μιᾶς σελίδος διατεθησομένης δι' ἀγγελίας. Μετέβην παρὰ τισι φίλοις ἐμπόροις, ὅπως συλλέξω καταχωρήσεις ἀγγελιῶν· τοσαῦτας δὲ μοὶ ὑπεσχέθησαν, ὥστε ἠναγκάσθην νὰ ἐπαυξήσω τὸ μέγεθος τῆς ἐφημερίδος εἰς 9 πρὸς 11 δακτύλους, καὶ διπλασιάσω τὰς σελίδας. Ἀφοῦ συνέλεξα ἀγγελίας, μετέβην παρὰ ταῖς φίλαις μου κυρίαις διὰ συνδρομάς. Καί τις μετὰ πολλῆς ἐμπιστοσύνης, προεπλήρωσε συνδρομὴν τεσσάρων ἐτῶν.

Δύο ὁλόκληρα Σάββατα καὶ ἑβδομάδες δύο, μεταμεσημβρινῆς ἐργασίας μετὰ τὸ σχολεῖον, μοὶ ἀπέφερον χρήματα ἀρκετὰ διὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ πρώτου φύλλου, συμπεριλαμβανομένων τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν χιλιάδος ἀντιτύπων· μοὶ κατέλειπον μάλιστα καθαρὸν ὄφελος ἐκ δέκα δολλαρίων καὶ εἴκοσι πέντε ἑκατοστῶν. Ἀλλ' ἀπώλεσα τὸ ποσὸν τοῦτο, ὅτε μετὰ τὴν εἴσπραξίν του, ἐπέστρεφον οἴκοι. Δέον νὰ ὁμολογήσω ὅτι ἔκλαυσα ἐπ' ἀρκετόν, ὅτε τέλος φίλη Κυρία ἐπισκεφθεῖσά με μετὰ δύο ἡμέρας, μοὶ ἀνήγγειλεν ὅτι εὗρε τὸ ἀπολεσθὲν χρῆμά μου καθ' ὁδόν. Μετὰ ἓν ἔτος περίπου, ἔτυχε μόλις νὰ ἀναλογισθῶ ὁπόσον παράδοξον ἦτο, ὅτι τὰ ἓξ δολλάρια καὶ εἴκοσι πέντε ἑκατοστά, ἅτινα ἀπώλεσα τότε, νύξησαν

εἰς ἓξ δολλάρια καὶ πεντήκοντα ἑκατοστά, ὅτε ἡ φίλη μου Κυρία τὰ εὗρε! Νομίζω ὅμως ὅτι ἐπληρώθη καλῶς, διότι συνέθεσα καὶ ἐδημοσίευσα ποίημα δι' αὐτήν, ὅτε ἀπήρχετο εἰς Εὐρώπην, ἀφοῦ μάλιστα ἠναγκάσθη νὰ τὸ ἀναγνώσῃ!

Ὅτε ἐξεδόθη τὸ πρῶτον φύλλον τῆς ἐφημερίδος μου, περιῆλθον δημοσίους καὶ ἰδιωτικοὺς οἴκους, συνιστῶν τὴν «Ἡλιακὴν Ὥραν», εἶτα ἔλαβον δέσμην φύλλων καὶ ἐκόμισα ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον εἰς ἁπάσας τὰς ἡμερησίους ἐφημερίδας τῆς Νέας Ὑόρκης, ὅπερ ἐγένετο δεκτὸν φιλοφρόνως παρ' αὐταῖς, καὶ τὴν ἑπομένην, ὅτε ἐπανῆλθον οἴκοι ἐκ τοῦ σχολείου εὗρον ἀναμένοντάς με, ἡμίσειαν δωδεκάδα ρέπορτερ. Ἐταράχθην μεγάλως. Μοὶ ἀπηύθυναν ἐρωτήσεις περὶ τῶν πολιτικῶν, τῆς δημαρχικῆς διοικήσεως τῆς πόλεως, περὶ ἐφημερίδων τῆς Κυριακῆς, μοὶ ἐζήτησαν τὴν γνώμην περὶ ἐφημεριδογραφίας ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, μέχρις ὅτου κατελήφθην ὑπὸ πονοκεφάλου καὶ ἤμην ἕτοιμος νὰ κλαύσω· ἀλλὰ τέλος μὲ ἐγκατέλειπον ἐν εἰρήνῃ. καὶ τὴν ἑπομένην πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες τῆς Νέας Ὑόρκης ἀνέγραψαν φιλόφρόν τι καὶ ἐνθαρρυντικὸν περὶ τῆς ἐφημερίδός μου. Ὁ φίλος μου τυπογράφος μοὶ εἶπεν, ὅτι ἐπικρατεῖ συνήθεια, ὅπως ἀποστέλληται ἀντίτυπον πάσης νέας ἐφημερίδος εἰς τὰς παλαιάς. Ἀλλ' οὗτος ἀπέθανε, καὶ ἐγὼ μεγάλως ἐθλίβην.

Τὸ δεύτερον φύλλον πύξήθη εἰς δώδεκα σελίδας καὶ κατὰ ἕνα δάκτυλον τὸ μῆκος καὶ πλάτος. Ἐξέδωκα δέκα χιλιάδας ἀντιτύπων, διότι τότε ἐτελοῦντο αἱ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας ἑορταὶ τοῦ 1889. Ἔλαβον πλῆθος καταχωρήσεων ἀγγελιῶν, ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ἐκδόσεως ἀντιτύπων εἰς τὸν ἄνω ἀριθμόν. Ἀλλ' ἐνῷ ἡ «Ἡλιακὴ Ὥρα» ἔβαινε καλῶς, ὁστώδης παρονυχὶς ἀνεφύη ἐπὶ τοῦ μεσαίου δακτύλου τῆς δεξιᾶς μου χειρός, οὗ ἕνεκα χαλεπὸς ὑπῆρξεν ὁ χρόνος τοῦ ἄλγους μου, ἀφοῦ μάλιστα ταὐτοχρόνως τότε ἐπεχείρουν τὴν μεγέθυνσιν τῆς ἐφημερίδος καὶ ἔγκαιρον αὐτῆς ἔκδοσιν. Ἐφοβούμην ὅτι θὰ ὑπελειπόμην ὡς πρὸς νέους συνδρομητάς, ἀλλ' ἐπεγένετο ἡ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι μεγάλη ἀγορά, εἰς ἣν μοὶ παρεχώρησαν χῶρον πρὸς ἔκθεσιν καὶ πώλησιν τῆς ἐφημερίδός μου, καὶ ἐνταῦθα μὲ τὴν δεξιὰν προσδεδεμένην εἰς μασχαλιστῆρα, ἐθέμην τὰ θεμέλια καταλόγου σταθεροῦ συνδρομητῶν, ὅστις ἐξακολουθεῖ αὐξανόμενος συνεχῶς.

Ἔδει νὰ ἔλεγον προηγουμένως, ὅτι εὐθὺς ὡς εὗρον, ὅτι μοὶ παρείχοντο ἀρκεταὶ καταχωρήσεις ἀγγελιῶν, μετέβην πρὸς τὴν Κυρίαν Ella Wheeler Wilcox καὶ ἠτησάμην παρ' αὐτῆς νὰ γράψῃ ποίημα διὰ τὴν ἐφημερίδα μου· ἐκείνη εἶπε, «Βεβαίως θὰ γράψω», καὶ τὸ ἔκαμε, καὶ πολλάκις μάλιστα ἔκτοτε. Ὁ Oliver Harper ἐπίσης συνέθετό μοι πρωτότυπον ποίημα, ἐνῷ ἡ Mary E. Bryan ἔγραψε διήγησιν. Πρό τινος χρόνου, εἶχον συγγράψῃ μακρὸν διήγημα ὑπὸ τὸ ὄνομα «Τὸ Ἐργαστήριον τοῦ Wave», ὅπερ ἐδημοσίευσα ὡς ἐπιψυλλίδα. Ἐπίσης ἔγραψα περὶ πολλῶν ἄλλων ἀντικειμένων, «Παίγνια δι' οἰκογενείας», «Τρόπον πρὸς σχηματισμὸν συλλογῆς ἀξιοπεριέργων πραγμάτων», «Ἔντομα ἐν τῷ οἴκῳ των», ὡς καὶ τὰ κύρια ἄρθρα περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἐφημερίδος μου, ὅστις βεβαίως εἶναι ὁ περὶ συλλογῆς χρημάτων πρὸς ἀγορὰν ὑποδημάτων διὰ τοὺς γυμνόποδας. Ὑπάρχει στήλη εὐτραπέλων, καί τινα ἀξιώματα. Λέγω ταῦτα, ὅπως ἀποδείξω ὅτι ἀπὸ τῆς ἐνάρξεώς της ἡ «Ἡλιακὴ Ὥρα», περιέχει ὕλην ἐντελῶς πρωτότυπον.

Περὶ τὸν χρόνον τοῦτον ἀφίκετό μοι ἐπιστολὴ κολακευτικὴ λίαν, παρὰ τῆς βασιλίσσης τῆς Ἀγγλίας, τοῦθ' ὅπερ μὲ ἔκαμε νὰ σκέπτωμαι περὶ καταστρώσεως καταλόγου τῶν Προστατῶν τῆς ἐφημερίδος μου, καὶ εὐρυτέρας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ διαδόσεως αὐτῆς. Οὐδέποτε διῆλθε τῆς διανοίας μου σκέψις περὶ ἀποτυχίας, διὸ ἔπεμψα τὴν «Ἡλιακὴν Ὥραν» ἀπανταχοῦ, καὶ ταχέως ἀφίκοντό μοι ἐπιστολαὶ τῶν μᾶλλον πεφημισμένων καὶ μεγάλων ἀνδρῶν ἐν τῷ κόσμῳ μετὰ τῶν φωτογραφιῶν των. Πιστεύω δ' ὅτι εἰμὶ κάτοχος τῆς μεγαλειτέρας συλλογῆς φωτογραφιῶν μετὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν διασημοτέρων προσώπων ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ.

Ἐφαίνοντο πάντες ὅτι τὴν ἀπεδέχοντο ἀσμένως, αἱ δὲ εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες, ὡς καὶ αἱ τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς ἔγραψαν περὶ αὐτῆς λίαν φιλοφρόνως. Δὲν παρέλειπον οὐδεμίαν χώραν, ἣν ἠδυνάμην νὰ εὕρω ἐν τῇ γεωγραφίᾳ μου, καὶ ἀφοῦ ἐξετάσας ἔμαθον τὰ ὀνόματα τῶν διοικούντων αὐτάς, τοῖς ἔπεμψα ἀντίτυπα τῆς ἐφημερίδος. Ἀνεγίγωσκον τὰς Ἀγγλικὰς καὶ Γαλλικὰς ἐφημερίδας, καὶ ὁπόταν ἀνεύρισκόν τι περὶ προσώπου προεξέχοντος, τῷ ἔπεμπον φύλλον τῆς Sunny Hour· διὸ τὴν σήμερον λαμβάνω εἰς ἀνταλλαγὴν ἐφημερίδας ἐκ παντὸς μέρους τοῦ κόσμου.

Πρόσωπα ὑψηλὰς κατέχοντα θέσεις ἐφαίνοντο εὐχαριστούμενα νὰ παρέχωσι τὴν ἀρωγήν των εἰς τὴν ἐφημερίδα μου. Ἡ βασίλισσα τῆς Ρωμουνίας συνέθετο δύο ἐξαίρετα ποιήματα. Ὁ Sir Edwin Arnold, ἔγραψε δι' ἐμὲ δύο, ἓν βραχὺ καὶ ἕτερον μακροσκελές, καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ μέγαλοι συγγραφεῖς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἔπεμψάν μοι διηγήματα, σκιαγραφίας καὶ ποιήματα, τοῦθ' ὅπερ προὐκάλει ἄλλους νὰ γράψωσιν· οὕτω νομίζω, ὅτι ἄνευ καυχησιολογίας δύναμαι νὰ εἴπω, ὅτι ἡ μικρά μου Sunny Hour περιέλαβε τὸν μᾶλλον ἀξιοσημείωτον κατάλογον συντακτῶν, τῶν συλλεγέντων ποτὲ ὑπὸ δημοσιογράφου—καὶ πάντες ἔγραψαν δωρεάν.

Ὁ Ὀσμὰν πασσᾶς ἔγραψε ποίημά τι ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν περιφανῆ πολιορκίαν τῆς Πλεύνας, ἅτινα δὲν εἶχον προηγουμένως ἰδῇ τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, καὶ τὰ ὁποῖα ἐπὶ ἑπτὰ ἢ ὀκτὼ φύλλα ἐξηκολούθησαν. Ὁ ἡγεμὼν τοῦ Μαυροβουνίου ἔγραψέ μοι ποίημα ἰδιοχείρως. Ὁ πρίγκιψ Ἀλβέρτος (διάδοχος τῆς Ἀγγλίας) ἔγραψε διήγησιν ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἡ Λευκὴ Θύελλα». Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Κολομβίας συνέθετο ὡραῖον ποίημα ἐπὶ τῇ παρελθούσῃ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ ἔτους. Ἡ κυρία Ἄδαμ, ἡ Sully Prudhomme, ὁ Ἰούλιος Σίμων, ὁ Πέτρος Λωτή, ὁ Justin M. Clarthy, καὶ ἄλλοι ἰσότιμοι, ἔγραψαν διηγήσεις κλ., καί τινες μάλιστα Ἰαπωνοί, ἀνωτέρας ἐν τῇ πατρίδι των κατέχοντες θέσεις συνέθεντο τινὰ διὰ τὴν ἐφημερίδα μου.

Αἱ βασίλισσαι τῆς Ἀγγλίας, Ἰσπανίας, Ἑλλάδος, καὶ Ρωμουνίας, ἔγραψάν μοι ἐπιστολάς, παρέχουσαι τὴν ἄδειαν νὰ παραθέσω τὰ ὀνόματά των ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν προστατῶν μου· ὡς καὶ ὁ τελευταῖον ἀποθανὼν Κεδίδης τῆς Αἰγύπτου, πολλοὶ πρίγκιπες, οἱ Βονοπάρται ἅπαντες, οἱ πρόεδροι τῆς Κολομβίας, Βενεζουέλας, Βολιβίας καὶ Βραζιλίας, καὶ ἅπαντες οἱ πρωθυπουργοὶ καὶ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι. Ἔχω μονίμους πράκτορας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, Ἀθήναις, Κωνσταντινουπόλει, Βουκουρεστίῳ, Παρισίῳ, καὶ Λονδίνῳ, οἵτινες μοὶ πέμπουσι συνδρομὰς καὶ καταχωρήσεις ἀγγελιῶν· ἔχω συνδρομητὰς ἐν Νοργαίᾳ, Βρεττανικαῖς Ἰνδίαις, Ἀργεντινῇ Δημοκρατίᾳ, Χονολουλοῦ, Ἀλάσκᾳ, Σκωτίᾳ καὶ πολλαῖς ἄλλαις ἀπομεμακρυσμέναις χώραις· ἀλλ' οἱ πλεῖστοι εὕρηνται ἐνταῦθα.

(Ἕπεται τὸ τέλος)

TELLO D' APERY

ΕΡΝΕΣΤΟΣ ΡΕΝΑΝ

(Συνέχεια).

Θεῖος προστάτης ὡδήγησε τὸν προσφιλῆ ποιητὴν εἰς τὸν κόσμον ἐκεῖνον, ὡς ὁ ἀστὴρ ὁ ὁδηγήσας τοὺς μάγους πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ βασιλεύοντος ἠθικολόγου τῶν ἐθνῶν Καὶ τὶς θὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὁ ἀστὴρ οὗτος δὲν ἦτο θεία λαμπὰς ἀναφθεῖσα ὑπὸ τῆς πνοῆς τοῦ παντοδυνάμου πρὸς φωταγίαν τῶν πιστῶν; τὶς δὲν θὰ βεβαιώσῃ ὅτι καὶ ὁ θεῖος τοῦ Ρενὰν ὁδηγὸς δὲν ἦτο δαιμόνιόν τι πνεῦμα δι' οὗ νὰ μεγαλαυχῇ ἐπὶ ταῖς ὁδύναις, οὗτος τῆς γῆς ὡς ἠμίθραυστον θῦμα σωθὲν ἀπὸ τὸ βασανιστήριον τῆς πραγματικότητος; Ἡ ψυχὴ του ἦτον ἀφοσιωμένη εἰς τὸν κόσμον τῶν θείων τούτων πνευμάτων, ἐλάτρευεν εἰς τὸ βασίλειον τῆς ἀρετῆς τὸν μέγαν προορισμὸν τῶν πιστῶν της, καὶ ἐπὶ τῶν βωμῶν τῆς ἀληθείας ἐναπέθετε τὸν ἀγνὸν τῆς ἐλευθερίας λιβανωτόν.

* * *

Πλὴν, καὶ τῆς γῆς τὰ μεγάλα συμβάντα, ἅτινα προὐξένησε δύναμις προερχομένη ἐκ τοῦ κόσμου, οὗ ἦτον θερμὸς λάτρης, ἦσαν κύριον μέλημά του.

Τί θελκτικώτερον πρὸ αὐτοῦ παρὰ ἡ εἰκὼν φυσικοῦ πόνου ἐστεμμένου διὰ τῆς ἐκφράσεως οὐρανίας ἀγαλλιάσεως; Ὁποία μείζων ἰδέα, ὁποῖον ἐμβριθέστερον ἔμβλημα τοῦ μάρτυρος ἐκείνου Χριστοῦ τοῦ περιρρεομένου ὑπὸ τοῦ ἰδίου αἵματος, καὶ τῶν δακρύων, καὶ ἐκτείνοντος τὰς χεῖρας πρὸς οὐρανόν; ἡ εἰκὼν αὕτη τῆς ἱερᾶς ὀδύνης ὑψωθείσης ἐπὶ Σταυροῦ, καὶ ἀνερχομένη ὡς δέησις, ὡς θυμίαμα, ὡς στεναγμὸς πρὸς τὸν οὐρανόν, ἡ ἱλαστήριος προσφορὰ τῆς ἠρωϊκῆς ἀλγηδόνος, ἀνορθουμένης γυμνῆς καὶ αἱματηρᾶς πρὸς τὸν θρόνον τοῦ ὑψίστου, ἡ διαυγάζουσα ἐλπὶς, ὁ συμβολικὸς σταυρὸς ἐφ' οὗ ἐπεξετάθησαν καὶ ἀνεπαύθησαν τὰ ἐξυβρισμένα ὑπὸ τῆς καταδίκης μέλη τοῦ μάρτυρος, ὁ ἀκάνθινος στέφανος ὁ περιβάλλων τὴν κορυφήν του, τὸ θυσιαστήριον τοῦτο τῆς διανοίας, τὸ ὁλέθριον διάδημα τὸ ἐπιβληθὲν τῇ δυνάμει τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, ὦ! ταῦτα ποσάκις δὲν ἐπεκαλέσθη ἡ ψυχὴ τοῦ φιλοσόφου, ποσάκις δὲν προσηνέχθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐκείνου, καὶ καθημάχθη ὑπὸ τὰς ἀκάνθας καὶ ἐθεώρησε τὴν ἀνθρωπίνην ὀδύνην ἀνορθουμένην ὑπὸ τῆς θείας ἐλπίδος, καὶ τὴν ἀταραξίαν ἐν τῇ ἀγωνίᾳ προδίδουσαν τὴν ἐλπίδα ἐν τῷ θανάτῳ; Ποσάκις δὲν ἀνέλαμπεν ἐν αὐτῷ ἡ πεποιημένη ἐκείνη ζέσις ἡ συντηρουμένη ὑπὸ τῆς ἁπλότητος τῆς καρδίας; Ποσάκις εἰς τὰ ᾄσματα τοῦ νυμφίου τῆς ἐκκλησίας, δὲν ἀνεκάλυπτε τὴν ἀνθρωπότητα μεγάλην καὶ ἰσχυρὰν, καὶ ἠδυνάτει ταπεινούμενος νὰ θεωρήσῃ τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τῆς γῆς ὁποῖοί εἰσι; Ποσάκις δὲν ἠρέσκετο εἰς τὰς εὐσεβεῖς ἐκείνας ὀδύνας τοὺς ἱλασμοὺς καὶ πάσας ἐκείνας τὰς παρατόλμους πράξεις, αἵτινες δι' εὐγενοῦς αἰσθήματος παρηγόρουν τὰ παχυλὰ τοῦ βίου δεινά; Ποσάκις ἐν τοῖς θρησκευτικοῖς τοῦ κελλίου του μυστηρίοις μετὰ συγκινήσεως δὲν ἀνεγίνωσκε τὰ βιβλία τοῦ ἐσταυρωμένου, ἐξωραΐζων δι' αὐτῶν τὴν ἀπομόνωσιν καὶ ἐλπίζων τὴν μεγαλειότητα καὶ τὴν εἰρήνην ἐν τῇ ἐργασίᾳ, καὶ τὴν ἀνάπαυσιν τοῦ πνεύματος ἐν τῷ καμάτῳ τοῦ σώματος; Ποσάκις δέ, δὲν ἀνεύρισκε ἐν αὐτοῖς ἀπαύγασμά τι μακαριότητος καὶ τύπόν τινα θελκτικῆς σοφίας;

* * *

Καὶ ὑπὸ τὸν σίδηρον τῶν δημίων τῆς θρησκείας ἐσώθη, ποιήσας διαζύγιον μὲ τὴν ψευδῆ φιλοσοφίαν τῶν τύπων. Ἡ μεγάλη αὐτοῦ ἀπάρνησις πρὸς τὴν θρησκείαν τῆς ὕλης ἦτο δι' αὐτὸν ἀνακούφισις. Τὴν ἀπηρνήθη, καὶ προσέφερεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θρησκείαν τῶν τάφων, οἵτινες καλύπτουσι τῶν ἀναμνήσεων τὰ ἐδάφη. Εἰς τὴν αἰσθηματικὴν μελαγχολίαν δὲν ἠδύνατο νὰ ζήσῃ μόνον· διὰ τῆς θλίψεως ἐξέτεινε τὸ ἐρευνητικὸν βλέμμα πέραν τῆς ζωῆς· διὰ τῆς θλίψεως ἔψωσε τὴν καρδίαν ἀντὶ νὰ τὴν καταβάλῃ, ἡ δὲ λύπη τῆς ψυχῆς του ἦτο εἶδός τι παθητικῆς ὑπερηφανείας ἥτις μόνη ἐθριάμβευε κατὰ τῆς δυνάμεως τῆς τύχης.

Τοιοῦτος ὁ εὐγενὴς τοῦ ἑλληνικοῦ χώματος ψάλτης, ζήσας μὲ ὄνειρα τῶν ἀνθηροτέρων τῆς ποιήσεως ἐκστάσεων, μὲ φωτοβόλους μορφὰς περιϊπταμένας εἰς τὸν ἄπειρον τῆς ἰδανικότητος ὁρίζοντα, μὲ πλάνας, μὲ ἰνδάλματα, μὲ φάσματα, μὲ σκιάς, ἐξατμιζομένας ὡς αἱ ἄυλοι οὐσίαι εἰς δυσάντητον αἰθέρα. Φεῦ! ὁπόσα ἀπόρρητα θὰ ἀπεκάλυπτεν ἀκόμη, ὁπότων ἐλάμβανεν τῆς νυκτὸς τὰς πτέρυγας καὶ περιήρχετο τὴν οἰκουμένην; ὁπόσα μυστήρια τῆς αἰωνιότητος θὰ ἔψαλλεν ἡ ἠδεῖα του λύρα; Ἡ φαντασία του ἀθροίσασα τοὺς ἀστέρας, ὁποῖον διάδημα θὰ κατεσκεύαζε διὰ τὴν θεότητα ἣν ἐλάτρευεν ἡ μεγάλη του ψυχή; Μετενεγκὼν τὴν ἐξιδανίκευσιν τῶν θείων εἰδώλων εἰς τοὺς βωμοὺς τοῦ πνεύματος, ὁπόσον θυμίαμα δὲν θὰ ἔκαιε πρὸ τῆς ἀποθεώσεώς των;

. . . . . .

Κομίσατε νᾶμα τῆς Ἱπποκρήνης καὶ ράνατε τὸ ὁλοκαύτωμα τῆς οὐρανίας πίστεως· συλλέξατε εὔοσμα ἄνθη ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος καὶ σκορπίσατε πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ θαλεροῦ πρεσβύτου, ἀποκόψατε βράχον τοῦ πεντελικοῦ καὶ δώσατε αὐτὸν πρὸ τοῦ ραψῳδοῦ, ὅπως στήσῃ ἐπ' αὐτοῦ τὴν ἐξιδανικευομένην θεότητα. Πληρώσατε ἀμφορέα μὲ χῶμα τοῦ ἄστεως τῆς πολιούχου παρθένου, καὶ δώσατε τοῦτον εἰς τὴν ἀγκάλην τοῦ γεραροῦ προσκυνητοῦ.....

Ἀναπετάσατε τὴν πένθιμον αὐλαίαν, εὐγενεῖς μουσοπόλοι, καὶ κρούσατε τὸν κώδωνα τῆς σκηνῆς... Παραδώσατε εἰς τὸ ὄμμα τῆς ἀνθρωπότητος τὴν γαλήνιον μορφὴν ἐκείνου, ὅστις δὲν θὰ προσευχηθῇ πλέον ἐπὶ τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ δὲν θὰ γονυπετήσῃ ὡς ἱκέτης πρὸ τοῦ Παρθενῶνος, ἵνα φωνήσῃ ἐξ ὀνόματος τῶν λαῶν τῆς μετανοίας τὸ γλυκὺ τῆς εὐγνωμοσύνης ὄνομα, διότι τὸ μειδίαμά της ἐσταμάτησεν ὁ Χάρων εἰς τὰ χείλη τοῦ Ρενάν.

(Ἕπεται τὸ τέλος).

Η.

ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ

Ἔχεις τὸ θεῖον ὄνομα τῆς μάνας Ἰησοῦ τοῦ βασιλῆ,
Ἀάβαρο, ποῦ 'ς τὸν οὐρανὸ σταυροῦ τὸν τύπον εἶδεν·
Ἐσύντριψε δὲ τοὺς ἐχθροὺς μὲ τὴν οὐράνια αὐτὴ ἐλῆᾳ,
Νίκης τελείας σύμβολο καὶ ψυχικῆς γαλήνης.
Ἡ ὁδὸς αὐτὸ τὸ σύμβολον ὡς ὅπλον εἰς τὸν γάμον μου,
ἢ ρίψε το γρὰ συντροφιὰ 'ς τὸν ἀραχνώδη τάφον μου.

Ἐν Καΐρῳ

X.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΖΟΛΑΣ

Ἰταλὸς τὴν καταγωγὴν εἶναι ὁ διάσημος συγγραφεύς, ἐγεννήθη ὅμως καὶ ἐσπούδασεν ἐν Γαλλίᾳ ἔνθα ὃημοσιογραφῶν εἰς τὰς ἐγκριτωτέρας γαλλικὰς ἐφημερίδας ἤρξατο τοῦ φιλολογικοῦ του σταδίου. Πρῶτα ἔργα του—ἅτινα κατόπιν ἀπεκήρυξε—ἀναφέρονται τὰ «*Μυστήρια τῆς Μασσαλίας*» καὶ ἡ «*Vend'une morte*». Ἐγένετο ὅμως κατόπιν γνωστὸς διὰ μεγάλης μελέτης τεχνοκριτικῆς περὶ τοῦ ζωγράφου Manet, οὗ τὰς εἰκόνας ἀπέρριψεν ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐτησίας καλλιτεχνικῆς ἐκθέσεως, ὡς παριστώσας θέματα ἀπᾴδοντα τῇ δημοσίᾳ ἠθικῇ. Πλὴν τῆς μελέτης ταύτης, δημοσιευθείσης ἐν τῇ Evenement, ἀνέπτυξε τὰς ἐν αὐτῇ ἰδέας του ἐκτενέστερον ἐν τῇ μεγάλῃ κοινωνικῇ ἐποποιίᾳ «*Οἱ Ρουγκὼν-Μακάρ, ἱστορία μιᾶς οἰκογενείας*», καὶ ἧς μέρη αὐτοτελῆ εἰσὶν ἡ Therèse Raquin, Nana, Assommoir, Ventre de Paris, Potbouille, Terre κ.λ. Ἡ κολοσσαία ἐπιτυχία τῶν ἔργων τούτων, ἐν οἷς διὰ ζωηρῶν χρωμάτων ἀπεικονίζεται σύμπας ὁ κοινωνικὸς βίος καὶ τὰ ἕλκη πασῶν τῶν τάξεων τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, συνετάραξε τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων, ὅστις σύσσωμος ἐκηρύχθη κατὰ τοῦ νέου συγγραφέως, τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς *Φυσιολογικῆς* λεγομένης *σχολῆς*. Πλὴν,παρὰ τὰς φοβερὰς ἐκ μέρους ταύτης ἀντιπράξεις, τοὺς ἀφορισμοὺς τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῶν συναδέλφων τὸν συστηματικὸν πόλεμον,ἡ φιλολογική του φήμη ἐκραταιοῦτο, καὶ ἐν τῇ σχολῇ ἣν ἴδρυσεν, ἀπειρία ὀπαδῶν προσήρχετο. Τὰ ἔργα του ἐγένοντο ἀνάρπαστα, συνεπιφέροντα ἑκατοντάδας χιλιάδων δραχμῶν εἰς τὸν εὐτυχῆ συγγραφέα. Ἑκατὸν καὶ πλέον ἐκδόσεις ἀριθμοῦσι τὰ πλεῖστα τούτων,οὐδέποτε δὲ αἱ μυριάδες τῶν ἐκδιδομένων ἀντιτύπων ἐπήρκεσαν εἰς τὴν γενικὴν ἀναζήτησιν.

Τὰ πολύκροτα τοῦ Ζολᾶ μυθιστορήματα διακρίνει εὐφυΐα, καὶ ἔκτακτος ἀκρίβεια ἐν τῇ ἀπεικονίσει διεφθαρμένων χαρακτήρων οὓς ἅπαντᾷ τις εἰς πάντα τὰ γαλλικὰ γράμματα, καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τὰ ἕλκη παρίστανται ἐν ὅλῃ τῇ ἀπεχθεῖ γυμνότητι των· καὶ τὰ θέματά δὲ τῶν ἔργων ἐλήφθησαν ἐκ τοῦ κοινωνικοῦ βορβόρου καὶ διαδραματίζονται ἀδιακρίτως ἐν κοινῷ οἴκῳ αἰσχρότητος ἢ ἐν ἀριστοκρατικῷ μεγάρῳ.

Ἡ ἠθικοποίησις τοῦ ἀνθρωπίνου χαρακτῆρος, διϊσχυρίζεται ὁ συγγραφεύς, κατορθοῦται ἰδίως διὰ τῆς ἀποκαλύψεως τῆς διαφθορᾶς ἐν ὅλῃ τῇ ἀπαισιότητι αὐτῆς. Κατηγόρησαν τούτου, ὅτι ἀδυνατῶν εἰς εὐγενεῖς ἠθικοὺς ὁρίζοντας, καὶ σφαίρας ὑψηλοτέρων διαλογισμῶν νὰ ὑψωθῇ, κατέρχεται εἰς τὸν βόρβορον καὶ ἀρύεται ἐκεῖθεν τὰ θέματα του ἀντιγράφων ἄνευ ἐμπνεύσεως τὴν ἀλήθειαν, ἣν αἰσχύνεταί τις καὶ ἁπλῶς νὰ θαυμάζῃ. *Ἰταλικὴν μυῖαν* ἀπεκάλεσαν αὐτὸν καὶ *Ἰταλικὸν βόρβορον*, τὰ δὲ ἔργα του τινὲς ἐθεώρησαν ὡς βιοποριστικὰ ἔργα ψωμοζήτου χαμερποῦς.

Πλὴν ὁ Ζολᾶς ὅλως ἀπαθής, διὰ νέας σειρᾶς συγγραφῶν περιπαθῶν, ἐκ τῆς ἐν Μεδὰν ἐπαύλεώς του, ἀπεστόμωσε τούτους, καὶ πρὸ τοῦ νέου τούτου θριάμβου του ὑπὲρ τοῦ ἠθικοῦ ἀγῶνος, ἔκπληκτοι οἱ ἐπιφανεῖς κατήγοροί του ἔμειναν.

Χάης

ΧΑΡΤΑΕΤΟΙ ΤΟΥ ΕΙΡΗΝΙΚΟΥ

Ὁ χαρταετὸς εἶναι ἄθυρμα παλαιότατον· ἡ ἐφεύρεσίς του ἀνάγεται εἰς χρόνους προϊστορικούς. Ποῦ ἐγεννήθη ἀκριβῶς, δὲν γνωρίζομεν· γνωρίζομεν ὅμως πόθεν διῆλθε περιηγούμενος τὴν γῆν ὅλην. Οὕτως ἀνερευνῶντες τὰς ὁδοὺς δι' ὧν διεπαιρεώθη, δὲν θέλομεν ἀπέχει πολὺ τῆς ἀληθείας, ἐὰν ὁρίσωμεν κέντρον ἀφ'οὗ διεδόθη, τὴν Νοτιοανατολικὴν Ἀσίαν.

Ἐκ τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν διεσπάρη, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀνὰ πᾶσαν τὴν γραμμὴν τῆς περὶ τὸ ἀκρωτήριον τῆς Καλῆς Ἐλπίδος, παλαιᾶς ἐμπορικῆς ὁδοῦ, καὶ διεδόθη ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ὅλην, ἐξ αὐτῆς δὲ μετ' ὀλίγον εἰς Ἀμερικὴν διὰ τῶν ἐκεῖσε μεταναστευόντων, ἀφ' ἑτέρου δὲ καθ' ὅλην τὴν Σινικὴν αὐτοκρατορίαν καὶ τὴν Ἰαπωνίαν. Ἐν τῇ πρώτῃ, ἡ ἀναπέτασις τοῦ χαρταετοῦ οὐ μόνον συνήθεια εἶναι, ἀλλὰ καὶ πάθος σφοδρόν, περὶ οὗ πολλὰ μέχρι τοῦδε ἐγράφησαν. Ἐν δὲ τῇ Ἰαπωνίᾳ, τὸ ἁπλούσταταον ἄθυρμα εὕρηται ἐν παγκοίνῳ χρήσει· ἐκεῖ ἀπαντῶσι χαρταετοὶ παντὸς σχήματος—νυκτερίδες καὶ ἰχθεῖς, πίθηκοι καὶ δράκοντες, ἵπποι, κόρακες, ὀχήματα, οἰκίαι καὶ σηπίαι — κατ' ἐξοχὴν δὲ οἱ τελευταῖοι, τόσῳ μᾶλλον, καθόσον ἐν Ἰαπωνίᾳ διὰ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος tako δηλοῦται ὅ,τε χαρταετὸς καὶ ἡ σηπιά. Οἱ Ἰαπωνόπαιδες μεγάλως ἐπιτηδεύονται ἐν τῇ κατασκευῇ τῶν χαρταετῶν· ἔθος παρ' αὐτοῖς ἐπικρατεῖ νὰ ἐμβυθίζωσι τὸ νῆμα τοῦ ἀθύρματός των ἐντὸς γλοιώδους οὐσίας, εἶτα δὲ ἐπιρρίπτουσι κονίαμα ἐξ ὑάλου, ὅπερ φυσικῶς προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ νήματος καὶ ἐκτραχύνει αὐτό, οὕτως ὥστε ὁ κάτοχος αὐτοῦ νὰ δύνηται μεγάλως νὰ παραβλάπτῃ καὶ καταστρέψῃ τὸν χαρταετὸν τῶν ἀντιπάλων του κατὰ τοὺς μεταξύ των ἀγῶνας χαρταετῶν. Ἡ Ἰαπωνία ὡσαύτως κέκτηται τὴν δόξαν τῆς παραγωγῆς τοῦ μεγίστου ἐν τῇ ἱστορίᾳ χαρταετοῦ. Εἶχε μῆκος καὶ πλάτος εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν· χρῆσιν δ' αὐτοῦ ἐποιήσατο ὁ κλέπτης, ὅστις ἀπεπειράθη νὰ ἀφαιρέσῃ τοὺς χρυσοῦς ἰχθεῖς ἀπὸ τοῦ φρουρίου τῆς Nagoya, αὐτοὺς τούτους τοὺς ἰχθεῖς, οἵτινες εἶχον ἐκτεθῆ εἰς τὴν ἐν Βιέννῃ ἔκθεσιν. Θυελλώδη νύκτα βοηθούμενος ὑπὸ ἄλλων, μετεωρίσθη εἰς τὸ ὕψος, καὶ ἠρέμα ἐναπελήφθη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ φρουρίου. Ἀλλὰ μάτην ἐμόχθησεν· ἐκ τοῦ προζενηθέντος θορύβου ἀνεκαλύφθη ὑπὸ τῶν φρουρῶν, καὶ συλληφθεὶς κατεδικάσθη νὰ βρασθῇ ἐν ἐλαίῳ· ὅπως δὲ ἀποθαρρύνωσι τοιούτου εἴδους εἰς τὸ μέλλον ἀποπείρας, διάταγμα ἐδημοσιεύθη ἀπαγορεῦον τὴν κατασκευὴν χαρταετῶν μεγαλειτέρων τὸ σχῆμα ὡρισμένου μεγέθους. Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦ Ἰαπωνικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἄξιον σημειώσεως τυγχάνει ὅτι ἐν τῇ Νοτίῳ Σινικῇ, ἡ τῶν χαρταετῶν ἀνύψωσις θάλλει ἐπὶ μᾶλλον· ἐν τούτοις οἱ Ἀνναμῖται ἐπιδίδονται εἰς αὐτὴν πλειότερον τῶν κατοίκων τοῦ Οὐρανίου Κράτους. Παρ' αὐτοῖς ὡς καὶ παρὰ τοῖς Βορείοις αὐτῶν γείτοσιν, οὐ μόνον οἱ παῖδες εὑρίσκουσι τὴν ἀνύψωσιν χαρταετῶν παρέχουσαν μεγίστην ἡδονήν, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ πρεσβῦται. Ἡ ἀναπέτασις χαρταετοῦ εἶναι μάλιστα εἶδος θρησκευτικοῦ ἐθίμου ἢ ἱεροπραγίας μᾶλλον. Τούτου κυρίως ἕνεκα, λέγεται, ὅτι ταχέως διεδόθη ὁ χαρταετὸς ἀνὰ τὸν Εἰρηνικόν, πολὺ μάλιστα πρὶν ἢ εὕρῃ τὴν πρὸς τὴν Εὐρώπην ἄγουσαν, ὑπὸ τὸ ὄνομα *Κίνα*.

Ἐν τῇ ἀξιοσπουδάστῳ συγγραφῇ τοῦ ἄγγλου Gill «Μύθοι καὶ ᾄσματα τοῦ Εἰρηνικοῦ», ἀναφέρεται ὅτι ἐν τῇ νήσῳ

Hervey, μυθολογεῖταί τι περὶ τοῦ χαρταετοῦ. Ἐκεῖ ὁ Tane προσεκάλεσε τὸν Rongo εἰς ἀγῶνα ἀνυψώσεως χαρταετοῦ, καθ' ὃν προσεπάθησε τὰ μέγιστα νὰ ἀνυψώσῃ τὸν ἰδικόν του διὰ τοῦ εἰς τὰς χεῖράς του νήματος· ἀλλ' ἡττήθη ὑπὸ τοῦ πρεσβυτέρου του ἀδελφοῦ, ὅστις συνετῶς εἶχε διαφυλάξει ποσότητα νήματος διὰ τοιαύτην περίστασιν. Συνέπεια τοῦ ἀγῶνος ὑπῆρξεν, ὅτι ὁ Rongo κατέστη προστάτης τῶν ἀνὰ τὸ ἀρχιπέλαγος ἐκεῖνο ἐν γένει διασκεδάσεων καὶ προσέδωκε τὸ ὄνομά του εἰς ὅ,τι ἡμεῖς ὀνομάζομεν *μάναν* τοῦ χαρταετοῦ, δηλαδὴ τὴν ἐν τῷ μέσῳ ξυλίνην καὶ ἐπιμήκη λεπτὴν ῥάβδον.

Καὶ ἤδη ἃς ἴδωμεν, τίνι τρόπῳ κατασκευάζονται ἐν ταῖς χώραις ἐκείναις οἱ παλαιοὶ οὗτοι καὶ νεώτεροι χαρταετοί, καθόσον καὶ τὴν σήμερον κατασκευάζονται ἀκριβῶς ὡς καὶ πρὸ διακοσίων ἐτῶν. Ἡ *μάνα* Α, εἶναι ῥάβδος ἐκ καλάμου, προβάλλουσα πρὸς τὰ ἄνω, ὅπως καταδεικνύῃ τὴν ὑπεροχὴν τοῦ Rongo ἐπὶ τοῦ κοινοῦ λαοῦ. Ἐπὶ τῆς ῥάβδου ταύτης διασταυροῦνται τέσσαρες ἄλλαι, καὶ ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ τούτου ὀκτὼ φύλλα προσράπτονται. Ἡ οὐρὰ τοῦ *ἀετοῦ* ἐφ'ἑκατέρας τῶν ἄκρων Β, Β, φέρει δέσμην πτερῶν, ἐνῷ μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀνάλογα διαστήματα Γ, Γ, Γ,Γ, εὑρηνται τέσσαρες δεσμίδες ἐκ φύλλων τεϊοδένδρου. Εἰς τὴν δευτέραν διασταυρουμένην ῥάβδον τὸ νῆμα προσδένεται, κατασκευαζόμενον καὶ αὐτὸ ἐκ φύλλων. Ἐν ὀλίγοις δέ, ὁ Rongo εἶχε δύο χιλιάδας ὀργυιὰς (12,000 πόδας) νήματος, συνεπῶς ὁ χαρταετός του *προσέψαυε τὴν ἄκραν τοῦ οὐρανίου θόλου*!

Ἡ 2 εἰκὼν παρίστησι μᾶλλον ἐπεξειργασμένον ἔργον. Καὶ πάλιν ἔχομεν τὸν Rongo, πάντοτε τὸν Rongo, καὶ σκελετὸν ῥάβδον ἐκ καλάμου, ἐφ' ὧν ἔχουσι προσράψῃ τὸ περικάλυμμα τῶν φύλλων. Ἡ οὐρὰ διαφέρει. Ἔχει τρεῖς μόνον δεσμίδας φύλλων τεϊοδένδρου, αἵτινες, ὡς λέγεται, παριστῶσι τοὺς τρεῖς ἀστέρας τοῦ ζωστῆρος τοῦ Ὠρίωνος.

Ἡ 3 εἰκὼν παριστᾷ ἄλλο σχῆμα χαρταετοῦ ἐν μεγίστῃ χρήσει· ἐνταῦθα πέντε ἔχομεν ἐνώτια, ἀναπαριστῶντα, ὡς λέγουσι,τοὺς ἐν ταῖς-Πλειάσι ἑξέχοντας πέντε ἀστέρας. Ἀμφίβολον εἶναι,ἂν ἔχῃ τοῦτο οὕτως ἢ ἄλλως, ἐφ' ὅσον ὅμως γνωρίζομεν, αἱ οὐραὶ τῶν δύο τελευταίων τούτων σχημάτων χαρταετοῦ κατασκευάζονται πάντοτε αἱ αὐταί.

Ἐν ταῖς Νέαις Ἑβρίσιν, οἱ χαρταετοὶ ἔχουσι τὸ ἐν τῇ 4 εἰκόνι φερόμενον σχῆμα. Ἡ *μάνα* παρ' αὐτοῖς εἶναι μακρυτάτη ῥάβδος, τὸ ἥμισυ τῆς ὁποίας χρησιμεύει ὡς οὐρά. Πρὸς τὰ ἄνω εἰς τὸ ὄγδοον περίπου τοῦ ὅλου μήκους αὐτῆς, διασταυροῦται ἑτέρα ῥάβδος· τὸ νῆμα προσδένεται εἰς ὃ σημεῖον συνάπτονται αὗται. Ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ ἐπιτίθενται φύλλα συγκεκολημμένα πρὸς ἄλληλα καὶ ἐρραμένα, πάντοτε ὅμως λεπτὰ καὶ δυσπρόσιτα ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Πρὸς ἰσορροπίαν τὸ ἄθυρμα φέρει εἰς τὴν κάτω ἄκραν τῆς ῥάβδου δέσμην φύλλων πυκνήν.

Εἰς τὰς νήσους τοῦ Σολομῶντος, ὁ χαρταετός, ὡς ἐνδείκνυται ἐν τῇ 5 εἰκόνι, φέρει τρεῖς οὐράς. Πράγματι εἶναι ἓν μόνον φύλλον κεκομμένον εἰς τὸ σχῆμα τοῦτο καὶ ἰσχυροποιούμενον διὰ τῶν διασταυρουμένων ῥάβδων. Εἶναι μικρὸν καὶ εὔθραυστον κατασκεύασμα, ὅλως διάφορον τοῦ ἐν Νέᾳ Ζηλανδίᾳ περιέργου λίαν, ὅπερ ἡ 6 εἰκὼν ἀναπαριστᾷ. Ἐνταῦθα ὁ χαρταετὸς κατασκευάζεται ἐκ φύλλων προσερραμένων ἐπὶ σκελετοῦ, ἐφ'ὧν διὰ χρωμάτων διαφόρων ἄκομψος κεφαλὴ φιλοτεχνεῖται. Τὸ νῆμα κατασκευάζεται ἐκ τεμαχίων φύλλων φωρμίου, τὴν αὐτὴν δὲ ὕλην μεταχειρίζονται πρὸς συρραφὴν τῶν φύλλων ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ. Οἱ Maories ἔχουσι τὸ αὐτὸ ὄνομα διὰ τὸν χαρταετόν, ὃ καὶ διὰ τὸ περιϊπτάμενον πτηνόν, συμφωνοῦντες οὕτω μεθ' ἡμῶν ἐφ' ὅσον προσεδώκαμεν αὐτῷ τὸ ὄνομα τοῦ ἀετοῦ. Ἔστιν ὅτε οἱ χαρταετοὶ τῶν Νεοζηλανδῶν κατασκευάζονται ἐκ φλοιοῦ δένδρων, ὡς οἱ τῶν ἐν ταῖς Φιλίαις Νήσοις. Ἐν τῷ Βρεττανικῷ μουσείῳ ὑπάρχει χαρταετὸς ἐκ τοιαύτης ὕλης.

Ἅπαντες οἱ περιγραφέντες χαρταετοὶ εἰσὶν *Ἱεροί*. Ἅμα τῇ ἀνυψώσει αὐτῶν ᾄσουσιν ᾄσματα θρησκευτικὰ κατὰ παράδοσιν γνωστὰ αὐτοῖς. Σημειωτέον ὅμως, ὅτι οἱ χαρταετοὶ εἰσὶ διερρυθμισμένοι δι' ἐλαφρὰς μόνον πνοὰς ἀνέμου. Τί συμβαίνει ὁπόταν αἰφνίδιον ρεῦμα ἀνέμου σφοδροῦ τοὺς κάμῃ νὰ ἀμφιταλαντεύωνται καὶ ἀνατρέπωνται, ὡς οἱ ἡμέτεροι ὑφ' ὁμοίας συνθῆκας, δὲν ἀποπειρώμεθα νὰ ἐξακριβώσωμεν. Κατὰ πᾶσαν ὅμως πιθανότητα, ἡ μελωδία ἀπόλλυσι τότε τὸ σοβαρὸν καὶ μεγαλοπρεπές!

Γ. Α. Ἰωαννέδης

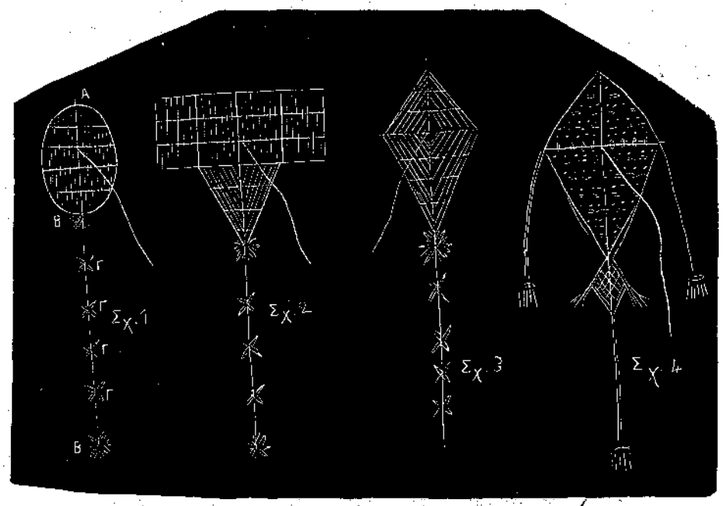

Οἱ χαρταετοὶ παρὰ τοῖς διαφόροις λαοῖς.

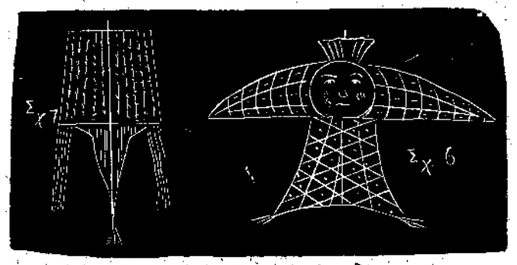

Χαρταετοὶ Νέας Ζηλανδίας.

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ

Κάτω ἀπ' τὰ πεῦκα τὰ 'ψηλά, σ' ἑνὸς βουνοῦ τὴ ῥάχη,
Ἀργὰ ἀργὰ βαδίζαμε ἀμίλητοι, μονάχοι,
Ὁ ὁδηγός μου καὶ ἐγώ. — Ἐκεῖ βαθειά, μακρυά μας,
Μὲς 'στῆς αὐγῆς τὴν καταχνιὰ μεγάλων' ἡ σκιά μας,
Ἢ ποῦ καὶ ποῦ καμμιὰ κορφὴ τὰ σύννεφα τρυποῦσε
Καὶ ἄστραφτε ὁλόχρυση· — Πατρίδα, εἶπα, ποῦ 'σαι!
Ποῦ 'σαι, γλυκειὰ πατρίδα μου, τὴ γῆ σου νὰ πατήσω
Καὶ τ' ἁγιασμένο χῶμά σου μὲ πόθο νὰ φιλήσω;
Καὶ φεύγανε τὰ μάτια μου ἀπ' ἕνα σ' ἄλλο βράχο,
Καὶ τότε, σὲ φαντάστηκα σὰν ἕνα μονομάχο,
Ὦ δουλωμένο Ἔθνος μου. νὰ σέρνῃς τὸ σπαθί σου,
Καὶ μὲ τὸ τίμιο αἷμά σου νὰ βρέχεται ἡ γῆ σου.

—

— Ἀκόμα δὲν κουράστηκες; μοῦ εἶπ' ὁ ὁδηγός μου
Κ' ἐγὼ βουβός, ἀκίνητος καὶ βλέποντας ἐμπρός μου
Σὰν τὸ διωγμένο ἀπ' τῆς αὐγῆς τὰ φῶτα νυχτοπούλι,
Ζητοῦσα 'στὸν ὁρίζοντα τὰ Γιάννινα, τὸ Σοῦλι,
Καὶ λησμονοῦσα πῶς ἐδῶ κάθε βουνοῦ θυμάρι,
Σκεπάζει ἢ περσιάνικο ἢ τούρκικο κουφάρι,
Μὲς 'στῆς αὐγῆς τὴν καταχνιὰ μοῦ φάνηκε πῶς εἶδα
Τὴ γαλανὴ σημαία της ν' ἁπλώνῃ ἡ πατρίδα.....
Τὸ Ῥῆγα σᾶν νὰ ἄκουσα νὰ τραγουδῇ τ' «ὡς πότε»,
Καὶ τὴν καρδιά μου σφίγγοντας νὰ μὴ ῥαγίσῃ τότε,
Ἐσήκωσα τὰ μάτια μου χωρὶς κ' ἐγὼ νὰ ξεύρω
Ἂν τῆς πατρίδος τὴ σκιὰ στὴν καταχνιὰ θὰ εὕρω,
Καὶ, θάρρος, φώναξα παιδιά! ψυχὴ, καὶ καρτερία!
Τὸ κόκκινό της λάβαρο ὀρθὴ ἡ Ἐλευθερία
Ἅμα σηκώσῃ 'στοῦ καπνοῦ τὰ σύννεφα τὰ μαῦρα,
Κι' ὁ κόσμος γίνῃ κόλασι ἀπ' τῆς φωτιᾶς τὴ λαύρα,
Ὦ! τότε θέλω νὰ σᾶς 'δῶ ἂν ἐγὼ πέσω πρῶτος
Καὶ πνίξῃ κάθε μου φωνὴ τῶν τουφεκιῶν ὁ κρότος,
Τριγύρω 'στὴ σημαία μας νὰ συναχθῆτε ὅλοι
Καὶ νὰ φωνάξετε μαζῆ: Δική μας εἶν' ἡ Πόλι!

—

Καὶ τῶν συνόρων βλέποντας τὸ ἄσημο χανδάκι,
Τοὺς βράχους ποῦ ντροπιάσανε τὸ τούρκικο μπαϊράκι,
Τὸν Μενεξὲ τῆς σήμερα, καὶ τῆς ἐχθὲς τὸ Πέτα,
Θυμήθηκα τὴν ἄμετρη ἐκείνη μπαγιοννέτα
Ποῦ σὰν καπνὸ τὴ σκόρπισαν οἱ λίγοι εὔζωνοί μας,
Κ' εἶπα· μιὰ 'μέρα θ' ἀκουστῇ στὰ πέρατα ἡ φωνή μας
Ζητῶντας τὴν ἀρχαία μας κληρονομιά, τὴν Πόλι.
Θ' ἀστράψουν τῆς Ἁγιᾶς-Σοφιᾶς οἱ ἁγιασμένοι θόλοι,
Καὶ θὰ φωνάζουν ἄγγελοι ἐνῷ φῶτιὰ θὰ βρέχῃ:
Ὅλος ὁ κόσμος εἶν' Ἑλλὰς καὶ σύνορα δὲν ἔχει.

—

Σὰν καρφωμένος ἔμεινα ἐκεῖ 'στὰ μονοπάτια
Κ' αἰσθάνθηκα δυὸ δάκρυα νὰ τρέχουν ἀπ' τὰ μάτια.
Ἀκόμη τρία βήματα, ἀκόμα λίγ' ἐλπίδα
Καὶ ἔβλεπα τὴν Ἤπειρο — ναί, τὰ βουνά της εἶδα
Καὶ ὕστερα μ' ἐπνίξανε τὰ δάκρυα σὰν ποτάμι.
Γονάτισα, καὶ τρέμοντας, γυρτὸς σὰν τὸ καλάμι,
Χίλιαις φοραῖς ἀσπάσθηκα τὸ ματωμένο χῶμα
Ποῦ τῶν προμάχων σου, Ἑλλὰς, ἐγίνηκε τὸ στρῶμα.

—

Ἀπόμεινα σὰν Τάνταλος ποῦ ἅπλωνε τὰ χέρια
Λίγο νερὸ νὰ ξαναπιῇ· δεόμουνα στ' ἀστέρια,
Τὸ φῶς νὰ σβύσουν τῆς αὐγῆς, ν' ἁπλώσουνε σκοτάδι
Γιὰ νὰ περάσω ἀπ' ἐκεῖ, χωρὶς ποτὲ σημάδι
Χωρὶς σκιὰ ἢ πάτημα ὀπίσω μου νὰ μείνῃ.
Κ' ὕστερα εἶπα: τή γραμμὴ δὲν θὰ διαβῶ ἐκείνη·
Θὰ συλλογοῦμ' αἰώνια τοὺς δούλους ἀδελφούς μου
Καὶ ὅλς μὲς 'στὰ σύνορα θὰ τριγυρνᾷ ὁ νοῦς μου
Χωρὶς ποτέ μου νὰ τὰ ἰδῶ· — καὶ τί νὰ δῇς, στὴ γῆς σου
Νὰ πίνῃ 'στὸ ποτῆρί σου ὁ Τοῦρκος τὸ κρασί σου;
Στάσου, εἶχα 'πεῖ τοῦ ὁδηγοῦ· ὕπνος γλυκὺς μὲ πιάνει.
Ἄς ξαπλωθοῦμε μιὰ στιγμὴ σ' ἐκεῖνο τὸ πλατάνι.

—

Κι' ὁ νοῦς μου, πελαγώνοντας 'στὰ πρῶτα ὄνειρά του,
Σὰ μακρυσμέναις τουφεκιαῖς νὰ ἄκου' ἐκεῖ κάτου.
Σὰν ν' ἄβλεπε μὲς 'στὸν καπνὸ ποῦ χύνει τὸ κανόνι,
Μὲς 'στῶν πεζῶν τὰ τάγματα τοῦ ἱππικοῦ τὴ σκόνι,
Ἐκείνους ποῦ ἀνάστησαν τὴν ἄτυχη πατρίδα.
Λουσμένους μὲς 'στὸ αἷμά τους· πιὸ 'κεῖ τὴν ἁλυσίδα
Σπασμένη ἀπ' τὰ χέρια τους, καὶ πιὸ μακρυὰ ἀκόμα
Μὲ τὴ σημαία σκεπαστοὺς τοὺς μάρτυρας 'στὸ χῶμα.

. . . . . .

Κι' ἄκου' ἀκόμα τῆς βροντᾶς, τὸ βόγγο, τὸ τουφέκι,
Κι' ἔβλεπα μὲς ἀπ' τὸν καπνὸ μιὰ φάλαγγα παρέκει
Μέσα 'στὰ δάση τῶν λογχῶν ἀκράτητη νὰ πέφτῃ.
Θαρροῦσες πῶς ἡ κόλασι εἶχε ξεράσει νέφτι
Καὶ πίσ' ἀπάνω 'στὸ βουνό, ἔτσι σ' αὐτὴ τὴ μάχη
Κατάρας, θρήνους, τουφεκιαῖς ἀντιλαλοῦσ' ἡ ῥάχη.
Ὁ ὁδηγός μου μ' ἔβλεπε κουνῶντας τὸ κεφάλι,
Καί, πᾶμε, εἶπ', ἀφεντικό, ἡ νύχτα θὰ προβάλλῃ.
Κ' ἐγὼ τοῦ εἶπα: πήγαινε ἐσύ, ἐγὼ θὰ μείνω.
Νά, πάρε, γιὰ τὸν κόπο σου δυὸ τάλληρα σοῦ δίνω,
Ἔλα νὰ μ' εὕρῃς τὴν αὐγὴ πρὶν φύγῃ τὸ καράβι.

—

Κ' ἔφυγε· τούτη τὴ φορὰ μὲ εἶχε καταλάβει.

Β. Μ. Πλεῖμαδης.

ΑΡΧΑΙΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Αἰγύπτιός τις ἠρωτήθη, ὁποῖόν τι ἦτο τὸ ἀντικείμενον ὅπερ διὰ πέπλου κεκαλυμμένον ἔφερε, καὶ διατὶ οὕτω τὸ ἐκάλυπτε.

— Ἀκριβῶς διὰ νὰ μὴ γνωρίζετε τί εἶνε, ἀπήντησεν ἐκεῖνος.

—

Ὁ Πλάτων ὠνείδιζε τὸν Σωκράτην διότι εἶχε κακίσει φίλον τού τινα ἐνώπιον ἄλλων διαρκοῦντος τοῦ γεύματος.

— Καὶ σύ, ἀπεκρίθη ὁ Σωκράτης, διατὶ δὲν περιμένεις νὰ μὲ κακίσῃς, ὁπόταν θὰ ἤμεθα μόνοι;

—

Ἰδιώτης τις ἠρώτα τὸν Σωκράτην ἐὰν συμβουλεύῃ τὸν γάμον.

— Εἴτε νυμφευθῇς εἴτε μή, ἀπεκρίθη, ἔσο βέβαιος, ὅτι θὰ μετανοήσῃς.

—

Μὴ δυναμένου τοῦ Ἀριστίππου νὰ ἐπιτύχῃ χάριν παρὰ τοῦ Διονύσου διά τινα φίλον του, ἔπεσε πρὸ τῶν ποδῶν του, ἱκετεύων αὐτόν.

Ἐπειδὴ δέ τις ἐμέμφθη αὐτοῦ διὰ τὸν ἐξευτελισμόν του τοῦτον:

— Μὴ κακίζετε ἐμέ, ἀπεκρίθη εὐθαρσῶς ὁ Ἀρίστιππος, ἀλλὰ τὸν Διόνυσον, ὅστις φέρει τὰ ὦτα εἰς τοὺς πόδας του.

—

Πολίτης τις ἠρώτησε τὸν Πλάτωνα, κατὰ ποίαν ὥραν πρέπει νὰ τρώγῃ τις.

— Ἐὰν ἦσαι πλούσιος, ἀπεκρίθη ὁπόταν θελήσῃς, ἐὰν δ' ἦσαι πένης ὁπόταν δυνηθῇς.

Ροῦς.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΖΩΡΟΑΣΤΡΟΥ

(Ἐκ τινος Ἰνδικοῦ παπύρου εὑρεθέντος ἐν τοῖς Ἐρειπίοις τῆς Παλμύρας).

Θεέ, πάτερ μου ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Σὺ ἐπεδαψίλευσας τῷ ἀνθρώπῳ ἐλεύθερον, λαμπρὸν καὶ ἁβροδίαιτον βίον. Σὺ ἐδώρισας αὐτῷ δυνάμεις θείας καὶ ἀνθρωπίνας, ἵτινες συνᾴδουσαι πρὸς τὴν καρδίαν του καθίστησιν αὐτὸν βασιλέα ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ἀλλ' οἴμοι! οὐ μόνον ὁ ἄνθρωπος ἡττᾶται ὑπ' ἀοράτων πνευμάτων, ἀλλὰ καὶ καθηλωμένος δι' ἀξιαγάστου καὶ καταπληκτικοῦ τρόπου, εἰς ἀλύσεις καὶ δεσμὰ διατελεῖ. Ἀποτυφλωθεὶς ἐκ τῆς πλάνης, παραμελεῖ τὸ ὕψιστον τῶν πάντων καὶ βαδίζει, φεῦ, ὡς ἐστερημένος ὁράσεως, ἐν μέσῳ τῶν ταλαιπωριῶν καὶ ματαιοτήτων. Ναί, ἀρέσκεται ἐν τῇ καταστάσει του, καὶ ἂν δὲν ὑπῆρχον ἡ ἀρχαιότης καὶ τὰ θεῖα Σου ἀσματα, οὐδὲ κἂν θὰ ἐγίνωσκε, ὦ Κύριε, ὁ ἄνθρωπος, ἐκ ποίου ὕψους νὰ θεᾶται τὰ πέριξ αὐτοῦ.

Ἐν τούτοις Σὺ ἐπιτρέπεις ἔστιν ὅτε, ἐν τῇ θείᾳ Σου μεγαλοπρεπείᾳ νὰ διασκεδάζηται τὸ σκότος τῶν ὀφθαλμῶν ἑνὸς τῶν δούλων Σου, ὃν Σὺ προώρισας, ἵνα ἴδῃ τὰς πλάνας καὶ ἐλεεινότητας τοῦ γένους του. Τὸν ἐξοπλίζεις μὲ φαρέτρας τοῦ λόγου, ἵνα οὗτος ἀφόβως καὶ εὐμενῶς διεισδύσῃ ἐν αὐτοῖς, ὅπως τοὺς ἐξεγείρῃ ἐκ τοῦ τρομεροῦ αὐτῶν ληθάργου, ὁτὲ μὲν δι' ὀξέων ὁτὲ δὲ δι' ἀγανῶν βελῶν.

Καὶ ἐμέ, ὦ Κύριε, τὸν ἀνάξιον δοῦλόν Σου προώρισας διὰ τοῦτο τὸ ἔργον, καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παρασκευάζομαι ἵνα ἐπιτελέσω τὸ ὑψηλόν μου καθῆκον.

Φώτισόν με ὅθεν, πανύψιστε, ἵνα σαφῶς νοήσω τὰς ἀθλιότητας ὑφ' ὧν πάσχει ὁ σημερινὸς αἰών, φώτισόν με ἵνα λάβω γνῶσιν τῶν σημερινῶν ἐλεεινοτήτων, ἤτοι τοῦ ψεύδους, τῆς προσποιήσεως, τῆς ὑποκρισίας, τῶν σαπρῶν προϊόντων τοῦ ἀθλίου τούτου αἰῶνος.

Κατάστησόν με ἱκανόν, ὅπως ἀντιστῶ καθ' ἑκάστου ὅπως ἁρμόζῃ.

Φρέκ.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΑΡΧΑΙΟΙΣ ΣΤΡΑΤΟΙΣ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τῆς Ἰατρικῆς ἀκαδημίας τῶν Παρισίων ὁ ἰατρὸς Κορλιώ, γνωστὸς ἐκ τῶν περὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἰατρικῆς ἔργων αὐτοῦ, ἀνέγνω μακρὰν πραγματείαν περὶ τῆς ἐν τοῖς στρατοῖς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος καὶ Ρώμης ἰατρικῆς, ἐπισπασαμένην τὴν προσοχὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ κόσμου.

Κατὰ τὸν Κορλιὼ τὰς πρώτας μαρτυρίας τῆς ἐν τῷ στρατῷ ἰατρικῆς ἀνευρίσκομεν ἐν τῷ Ὁμήρῳ κατὰ τὴν ἅλωσιν τῆς Τροίας. Ὁ Μαχάων καὶ ὁ Ποδαλείριος εἶναι οἱ μόνοι, ὧν γίνεται μνεία ἐν τῇ Ἰλιάδι, καίτοι ὑπῆρχον καὶ ἄλλοι ἰατροί.

Μετὰ τὸν Ὅμηρον ὁ Λυκοῦργος ἀναφέρει περὶ ἰατρῶν ἐν τοῖς στρατοῖς τῶν Λακεδαιμονίων, ὁ δὲ Ξενοφῶν ἀναφέρει ὀκτὼ ἰατροὺς ἐν τῇ καθόδῳ τῶν Μυρίων.

Ἐν Περσίᾳ καὶ Μακεδονίᾳ οἱ βασιλεῖς εἶχον τοὺς ἰατροὺς μεθ' ἑαυτῶν ἐν ταῖς ἐκστρατείαις· οὕτως ἀνευρίσκομεν παρὰ μὲν τῷ Ἀρταξέρξῃ τὸν Κτησίαν, παρὰ δὲ τῷ Φιλίππῳ τῆς Μακεδονίας τὸν Κριτόβουλον, παρὰ δὲ τῷ Ἀλεξάνδρῳ Φίλιππον τὸν Ἀκαρνᾶνα, Κριτόδημον καὶ Γλαυκίαν.

Ἕνα καὶ ἡμισυ αἰῶνα μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Ἑλλάδος ἀναφαίνονται ἐπὶ τοῦ αὐτοκράτορος Αὐγούστου οἱ ἰατροὶ ἐν τοῖς ῥωμαϊκοῖς στρατοῖς. Ὁ αὐτοκράτωρ οὗτος διωργάνωσε διαρκεῖς στρατούς· διώρισεν ἰατροὺς εἰς τὴν φρουρὰν πληρονομένους πολλάκις παρὰ τῶν ἡττηθέντων.

Ἡ σύστασις τῶν στρατιωτικῶν νοσοκομείων χρονολογεῖται ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Τραϊανοῦ καὶ τοῦ Ἀδριανοῦ. Ἀφ' ἑτέρου ὁ αὐτοκράτωρ Μαυρίκιος συνέστησε σῶμα νοσοκόμων ἱππέων, οἵτινες ἐκόμιζον τοὺς τραυματίας ἔξω τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ περιεποιοῦντο αὐτοὺς δεόντως.

Ὁ ἰατρὸς Κορλιὼ ἀναφέρει ἐν τέλει, ὅτι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐπιγραφάς, πολλαὶ τάξεις στρατιωτικῶν ἰατρῶν ὑπῆρχον, τῆς κλινικῆς, τοῦ στρατοπέδου, τῶν λεγεώνων, τῶν ἵλων. Οἱ ἰατροὶ δὲν ἦσαν ὑπόχρεοι νὰ προσαγάγωσι δίπλωμα ἢ τίτλον τινὰ κτλ. Αἱ γνώσεις αὐτῶν περιωρίζοντο μόνον εἰς τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν, τὴν ἐξαγωγὴν τῶν βελῶν καὶ εἰς τὴν παῦσιν τῆς αἱμορραγίας.

Ἰπ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΑ

Ἡ ἀδιαφορία ὁμοιάζει πρὸς ἐρημόβιον ἄνθος ἐπὶ λιμνοθαλάσσης τινος φυόμενον.

—

Ἡ ἐξ εὐγνωμοσύνης ἀπορρέουσα φιλία ὁμοιάζει πρὸς φωτογραφίαν, ἥτις μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου ὠχριᾷ.

—

Αἱ παρηγορίαι συνήθως πίπτουσιν ἐπὶ τῆς καρδίας, ὡς σταγόνες ὕδατος ἐν ζέοντι βουτύρῳ. Κρίζουσι καὶ πηδύουσιν.

—

Ἡ φιλία μειοῦται, ὁπόταν τὴν περιβάλλουσιν ἐν ταὐτῷ πολλὴ εὐτυχία καὶ πολλὴ δυστυχία.

—

Μία καὶ μόνη εὐτυχία, τὸ καθῆκον. Μία καὶ μόνη παρηγορία, ἡ ἐργασία. Μία καὶ μόνη χαρά, τὸ ὡραῖον.

—

Ἡ εὐτυχία ὁπόταν εὑρίσκηται πλησίον μας, φαίνεται τόσῳ μεγάλη, ὡς νὰ ἐγγίζῃ τὸν οὐρανόν. Ἵνα διέλθῃ ὅμως διὰ τῆς θύρας μας συμκρύνεται τόσον, ὥστε δὲν τὴν βλέπομεν πλέον.

—

Ἡ εὐτυχία ὁμοιάζει πρὸς τὴν ἠχώ. Σᾶς ἀπαντᾷ, πλὴν δὲν ἔρχεται.

Ἐλισάβετ, βασίλισσα τῆς Ῥωμουνίας.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Νεώτεραι πληροφορίαι γνωρίζουσιν ἡμῖν, ὅτι τὴν ἀποστολὴν τοῦ κ. Λόου, εἰς Ἑλλάδα ὅπως ἐξετάσῃ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς, ἐπροκάλεσεν οὐχὶ ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις, ἀλλ' ἡ ἀγγλική, προτραπεῖσα ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν κατόχων τῶν ἑλληνικῶν χρεωγράφων, ὅπως διαφωτισθῇ τὸ εὐρωπαϊκὸν δημόσιον περὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τοῦ τόπου.

— Ἀναμένεται εἰς Ἀθήνας τὴν προσεχῆ Πέμπτην ὁ διάδοχος τῆς Δανίας καὶ ἀδελφὸς τοῦ ἡμετέρου Βασιλέως, ὅστις κατέρχεται εἰς Ἑλλάδα, χάριν τῶν ἑορτῶν τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν ἡμετέρων βασιλέων.

— Ὁμοίως ἀφίκετο εἰς Νσύπλιον ἀγγλικὸς στόλος ἐκ 15 ἰσχυρῶν σκαφῶν ἀποτελούμενος, ὅστις ἐν καιρῷ καταπλεύσῃ εἰς Πειραιᾶ διὰ τὰς ἑορτὰς τῶν ἀργυρῶν γάμων.

— Οἱ δῆμοι Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς, πάντες οἱ Σύλλογοι, Συντεχνίαι καὶ Σωματεῖα ἐδήλωσαν ἤδη καὶ προπαρασκευάζονται ὅπως δεόντως ἕκαστος συμμετάσχῃ τῶν ἑορτῶν τῶν ἀργυρῶν γάμων τῶν ἡμετέρων βασιλέων. Ὁ δὲ βασιλεὺς δι' ἐπιστολῆς του πρὸς τὸν δήμαρχον ἐδήλωσεν, ὅτι ἕνεκα τοῦ πένθους ἐπιθυμεῖ νὰ ἑορτάσῃ τοὺς ἀργυροῦς γάμους ἐντελῶς οἰκογενειακῶς.

— Ὑπὸ τοῦ κ. Ἰωάννου Πετρῶφ τοῦ ἐκ Μόσχας ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἔκδοσις «Ἱστορικοῦ καὶ ἐθνολογικοῦ ἄτλαντος τῆς Μακεδονίας», ὑπουργικῇ ἐγκρίσει. Ἡ τιμὴ ἑκάστου τεύχους ὡρίσθη εἰς δρ. 15 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. χρυσᾶ 15 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, ὁλόκληρον δὲ τὸ ἔργον ἀποτελούμενον ἐκ 4 μεγάλων τευχῶν κοσμουμένων διὰ 1000 περίπου εἰκόνων καὶ 180 πινάκων τιμᾶται μόνον δραχ. 60 ἐν Ἑλλάδι καὶ φρ. 60 ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

— Αἱ ἑορταὶ ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι τῆς ἀνακαλύψεως τῆς Ἀμερικῆς ὑπὸ τοῦ Κολόμβου ἤρξαντο συγχρόνως ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Ἱσπανίᾳ. Ἀλλ' εἰ ἔτι δὲν ἐκηρύχθη ἡ ἔναρξις τῆς ἐκθέσεως τοῦ Σικάγου.

— Ἐκ Παρισίων ἡ χολέρα ἐξέλιπε σχεδόν, ἐφ' ᾧ, ἡ ὑγειονομικὴ ἀρχὴ τῆς πόλεως ἔκρινε περιττὴν τὴν δημοσίευσιν χολερικῶν δελτίων. Καὶ ἐν Ἀμβούργῳ τείνει ἡ χολέρα πρὸς ἐξαφάνισιν, ἐν δὲ ταῖς χώραις ταῖς κατὰ τὰς Ἀσιατικὰς ἀκτὰς τοῦ Εὐξείνου σχεδὸν ἐξέλιπεν Ἐν Μασσαλίᾳ καταπολεμεῖται δραστηρίως.

— Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἀναμένεται νὰ καταπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς μοῖρα ἰταλικοῦ στόλου ὑπὸ τὴν διοίκησιν ναυάρχου, ὅπως παραστῇ κατὰ τὰς προσεχεῖς βασιλικὰς ἑορτάς.

— Ἀπέπλευσεν ὁμοίως ἐκ Κρονστάνδης μοῖρα τοῦ ρωσσικοῦ στόλου κατευθυνομένη εἰς Πειραιᾶ καὶ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν πλοίων: «Κορνίλωφ», «Ρεσμπόνιχ» καὶ «Ρίνταις». Ἐκ Κερκύρας ὁμοίως καταπλέουσι καὶ τὰ δύο ἕτερα ρωσσικὰ «Δούναβις» καὶ «Ἐρικλίκ», ἅτινα συνοδεύσουσι τὸν Τζάρον εἰς Πειραιᾶ.

— Ἐν Αἰγύπτῳ ἡ ἐξόγκωσις τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου ἐξακολουθεῖ ἀνησυχοῦσα τὰς ἀρχὰς καὶ τὸ κοινόν. Ἐν Ἄνω Αἰγύπτῳ ἡ κατάστασις ἐβελτιώθη πως, ἀλλ' ἐν τῇ Κάτω Αἰγύπτῳ διατελεῖ πάντοτε ἐπικίνδυνος, διότι ἐξακολουθεῖ μεγάλη ἡ πίεσις τῶν προχωμάτων καὶ αὐξάνεται ὁ κίνδυνος τῆς διαρρήξεως αὐτῶν, ὅτε πλήμμυραι καταστρεπτικαὶ ἀπειλοῦνται.

ΣΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

Δὲν ἠξεύρεις ἀγγελοῦδι μου ποίαν γαλήνην φέρεις
Εἰς τῇ δικῇ μου τὴν καρδιά, καθὼς καὶ στοῦ πατρός σου,
Ὁπόταν τὰ καλάμια μας χαϊδεύῃς καὶ προφέρῃς.
Papa C. D. *μὲ τῇ χαρὰ 'σ' ὅλο τὸ πρόσωπό σου.*

Ἡμεῖς, ἡμεῖς γνωρίζομεν τὶ βάλσαμον μᾶς χύνεις
Εἰς τὰς πληγὰς ποῦ ἤνοιξεν ἡ πεῖρα στὴν καρδιά μας,
Ὅταν τὰ παιγνιδάκια σου μονάχα των ἀφίνῃς
Καὶ νὰ φαιδρύνῃς ἔρχεσαι, μικρή, τῇ συντροφιά μας.

Ζῆθ' εὐτυχές, καν' εὐτυχεῖς, ἀθῶο πλασματάκι,
Ποτὲ γιὰ σᾶς μὴν ἔλθουνε στιγμαὶ στενοχωρίας,
Καὶ νὰ περάσῃς τὴν ζωὴν χωρὶς κανὲν φαρμάκι,
Ὁ ἐραστής σου σ' εὔχεται ἐξ ὅλης του καρδίας.

New York

Κ. Δ. Δ.

ΣΤΗ ΣΕΛΗΝΗ

Σὰν μ' ἔρριξε ἡ μοῖρά μου σὲ μαύρη μελαγχόλια,
σὰν ἡ τρελλή μου ἡ ζωὴ ἀρρώστησε ἡ δόλια
στοχάστικα παρηγοριὰ στὸν κόσμο δὲ μοῦ μένει
ἀλάθευτη, παρὰ νὰ βρῶ τοῦ πόνου μ' ἐρωμένη.

Κ' ἡ γιατρισσα τοῦ λογικοῦ τὴ λαύρα νὰ μοῦ σβύσῃ
κρυφή μου ἀγαπητικιά, ἤσουνα σὺ Σελήνη.

Α. Χ. Β.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΦΥΣΕΩΣ,,

Ι.Β. Βραΐλα. Ἀμφότεραι αἱ ἐπιστολαί σας ἐλήφθησαν, μετὰ περιεχομένων. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' εἰλικρινὲς ὑπὲρ τοῦ περιοδικοῦ μας ἐνδιαφέρον. Σᾶς ἐγράψαμεν καὶ ταχυδρομικῶς. *Ι. Ν. Τόρκην.* Σᾶς ἐγεγράψαμεν συνδρομητὴν καὶ εὐχαριστοῦμεν διὰ προθυμίαν σας.— *Α. Κ. Κάϊρον.*—Προχθὲς σᾶς ἐγράψαμεν εἰς ἀπάντησιν ἐπιστολῆς σας. Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.—*Γ. Κ Λευκωσίαν.* Συνεστημένη. ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολύ. Εὐχόμεθα εὐτυχίαν εὐδαιμονίαν καὶ μακροβιότητα. Ἀναμένομεν νεωτέρας εἰδήσεις σας.—*Η. Κ. Σύρον.* Σᾶς ἐγράψαμεν καὶ ἀπεστείλαμεν καὶ βιογραφίας. Ἐνεργήσατε δέοντα.—*Ι. Ρ. Σύρον.* Ἤδη νενοήκαμεν. Ἔχει καλῶς. Ἠγνοοῦμεν ὅτι εἴχετε μετρήσει καὶ ἑτέρας 15. Ἀφερήμ.—*Γ. Α. Νέαν Τόρκην.* Κλισὲ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀναμένομεν καὶ ἑτέραν παραγγελίαν μας. Φύλλα ἀπεστείλαμεν ἀρκετὰ καὶ σᾶς ἐγράψαμεν καὶ ταχυδρομικῶς.—*Ι. Γ. Βραΐλαν.* Ἀναμένομεν νεωτέραν σας.— *Γ. Κ. Ὀλτενίτσαν.* Στερούμεθα πρὸ πολλοῦ εἰδήσεών σας.—*Α. Π. Μαγνησίαν.* Παρακαλοῦμεν θερμῶς ἐπιταχύνατε γραφόμενά σας.— *Μ. Β. Πάτρας.* Φυλλάδιον ἐστάλη ταχυδρομικῶς. Ἀναμένομεν ἀπάντησιν εἰς τελευταίαν ἐπιστολήν μας.—*Π. Σ. Λάρνακα.* Παραγγελία σας ἀπεστάλη πρὸ δύο ἑβδομάδων. Ἀναμένομεν ἀπάντησίν σας.— *Κ. Α. Ἀμοργόν.* Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Ἔχει καλῶς. Ἀναμένομεν.— *Ν. Β. Νάξον.* Παρακαλοῦμεν ἀποστείλατε ἐκκαθάρισιν ἀποδείξεων, διότι ἐπειγόμεθα τακτοποιῆσαι λογαριασμούς.

Λύσεις τῶν ἐν τῷ 17 φύλλῳ αἰνιγμάτων.

182. Ἀριθμητικὸν πρόβλημα.

Λαβόντες ἅπαντες ἐπὶ ἡμ. 287 φρ. 9,182,
ἔπεται ὅτι ἐκέρδησαν καὶ τὴν τροφὴν των ἀνὰ φρ. 5+3+ (2×5)=ἤτοι 18 φρ. καθ' ἑκάστην καὶ ἐπὶ 287 ἡμ φρ. 5,166
Τὸ ὅλον φρ. 14,348.

Τὸ ποσὸν τοῦτο διαιρούμενον μὲ τὸ ἰσότιμον ἡμερομισθίου καὶ τροφῆς δι' ἅπαντας, ἤτοι φρ. 68 δίδει πηλίκον 211, ὅπερ εἶναι αἱ ἐργάσιμοι ἡμέραι, ἃς ἐδικαιοῦντο νὰ πληρωθῶσιν ἡμερομίσθιον καὶ τροφήν, ἤτοι καθαρὰ ἀνὰ 50 φρ. καθεκάστην πλέον, τροφὴν καὶ κατάλυμα φρ. 10,550.
Ἔλαβον ὅμως φρ. 9,182.
Ἤτοι ὀλιγώτερον φρ. 1,368

Ἅτινα διαιρούμενα διὰ τοῦ τιμήματος τροφῆς καὶ καταλύματος δίδουν πηλίκον 76, ὅπερ εἶναι αἱ κρατηθεῖσαι ἡμέραι τῆς ἀργίας, ἀνὰ φρ. 18 καθ' ἑκάστην· ὅθεν ἕκαστος ἐργάτης ἔλαβεν ἡμ. 211 × φρ. 5—(76 ἡμ. × φρ. 2) = φρ. 903 ἕκαστος καὶ οἱ 5 ὁμοῦ φρ. 4,515.
Ὁ Ἀρχιξυλουργὸς τὸ διπλάσιον ἑκάστου τῶν ἐργατῶν ἤτοι 211×10—(76×3)= φρ. 1,882
Καὶ ὁ Ἀρχιτέκτων τὸ τριπλάσιον, ἤτοι 211 ×15—(76×5)= φρ. 2,785
Τὸ ὅλον φρ. 9,182.

Ἐπιτυχῶς ἔλυσαν αὐτὸ μόνον ὁ ἐκ Φαρσάλων κ. Μιχ. Ἀθ. Κοκκινάκης.

183. Ἱστορικὸν πρόβλημα.

Ὁ Βροῦτος εἰς τὴν ἐν Φιλίπποις μάχην καθ' ἣν ἐφονεύετο.

184. Ἱστορικὸν πρόβλημα.

Τοῦ Σωκράτους, ἀποθνήσκοντος. Πρὸς Κρίτωνα.

Βραΐλα. *Ι. Κ. Γρουμπός.*

La chronique parisienne. Revue illustrée
paraissant le Dimanche
Abonnements. Une an 8 fr. Six. mois 5 frs.

Χρονικὴ καὶ πολιτικὴ ἐπιθεώρησις, Ἠχὼ τῶν Παρισίων, Φιλολογικὴ κριτική, Τέχναι καὶ ἐπιστῆμαι, Διηγήματα καὶ Σκιαγραφίαι, Ποίησις, Οἰκονομολογικὰ καὶ ποικίλα διάφορα συνοδευόμενα ὑπὸ καλλιτεχνικῶν εἰκόνων, εἰσὶ τὰ περιεχόμενα τοῦ καλλίστου τούτου ὑφ' ὅλας τὰς ἐπόψεις γαλλικοῦ περιοδικοῦ, ὅπερ συνιστῶμεν τοῖς ἡμετέροις φιλαγνώσταις.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται παρ' ἡμῖν.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ